

The painting in the exhibition was inspired by the culinary culture of Eskipazar, Karabük

As winter slowly settled over Eskipazar, thin trails of smoke rose from the chimneys of the old wooden houses in the neighborhoods.

Grandmother Elif had lit the stove early in the morning and placed the teapot on top of it. "A stove does more than warm a house, my child," she would say, "it brings people together."

As soon as her grandson Hasan returned from school, he sat beside the stove. The aroma of tarhana soup simmering in the cast-iron pot and the village bread crisping on the griddle filled the house.

Soon, neighbor Aunt Şerife stopped by, followed by Uncle Mehmet. A sincere conversation formed – uninvited, yet heartfelt.

Hasan pulled potatoes buried in the ashes out from inside the stove; with a little salt and butter, smiles spread across everyone's faces.

Grandmother Elif smiled and said:

"Food cooked on the stove is different; it carries labor, the scent of earth, and blessing within it."

That night, the cold was harsh, but the hearts were warm.

Sergideki resim Karabük Eskipazar yemek kültüründen esinlenerek yapılmıştır.

Kış Eskipazar'a ağır ağır çökerken, eski mahallelerdeki ahşap evlerin bacalarından ince dumanlar yükseliyordu.

Elif nine sabah erkenden sobayı yakmış, üzerine çaydanlığı koymuştu. "Soba sadece ısıtmaz evladım," derdi, "insanı da bir araya toplar."

Torunu Hasan okuldan gelir gelmez sobanın başına oturdu. Döküm tencerede kaynayan tarhana çorbası ve sacda kızaran pazar ekmeğinin kokusu evi dolduruyordu.

Az sonra komşu Şerife teyze uğradı, ardından Mehmet amca da katıldı. Davetsiz ama samimi bir muhabbet kuruldu.

Hasan sobanın içinden küle gömülü patatesleri çıkardı; biraz tuz, biraz tereyağıyla herkesin yüzü güldü.

Elif nine gülümsedi:

"Soba yemeği başkadır; içinde emek, toprak kokusu ve bereket vardır."

O gece soğuk sertti ama gönüller sıcaktı.